

UOHSX003TL9I

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R103/2011/VZ-15912/2011/310/ASc/JSI

V Brně dne: 27. října 2011

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 10. 5. 2011 podaném zadavatelem –

- **Statutárním městem Ostrava – Městským obvodem Ostrava – Jih**, IČ 00845451, se sídlem Horní 791/3, 700 30 Ostrava, za něhož jedná Ing. Karel Sibinský, starosta,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S69/2011/VZ-4446/2011/540/VKu ze dne 21. 4. 2011 ve věci přezkoumání úkonů jmenovaného zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Zimní údržba komunikací vč. čištění po zimě v letech 2010-2014 – lokalita 5**“, zadávané v otevřeném řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 20. 4. 2010 pod evidenčním číslem 60043975, jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč – společnosti

- **.A.S.A., spol. s r. o.**, IČ 45809712, se sídlem Ďáblická 791/89, 182 00 Praha 8, za niž jedná Ing. Petr Morávek, prokurista, a Ing. Libor Luňáček, prokurista,
- **.A.S.A. České Budějovice, s. r. o.**, IČ 25171941, se sídlem Dolní 1, 370 04 České Budějovice, za niž jedná Ing. Karel Ziegler, jednatel,
- **.A.S.A. Služby Žabovřesky, s. r. o.**, IČ 48908746, se sídlem Korejská 4, 616 00 Brno, za niž jedná Mgr. Zdeněk Navrátil, jednatel,
- **.A.S.A. TS Prostějov, s. r. o.**, IČ 26224178, se sídlem Průmyslová 1b, 796 01 Prostějov, za niž jedná Ing. Iveta Jurenová, jednatelka, a
- **ALPINE Bau CZ s. r. o.**, IČ 45192286, se sídlem Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí, za niž jedná Ing. Aleš Kramný, prokurista, a Ing. Josef Pohorský, prokurista,

které dne 7. 6. 2010 uzavřely smlouvu o sdružení za účelem podání společné nabídky,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S69/2011/VZ-4446/2011/540/VKu ze dne 21. 4. 2011

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Statutární město Ostrava – Městský obvod Ostrava - Jih, IČ 00845451, se sídlem Horní 791/3, 700 30 Ostrava – Hrabůvka (dále jen „**zadavatel**“), uveřejnil v souladu s § 26 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), v informačním systému o veřejných zakázkách dne 20. 4. 2010 pod evidenčním číslem 60043975 oznámení otevřeného zadávacího řízení podle § 27 zákona na realizaci veřejné zakázky s názvem „Zimní údržba komunikací vč. čištění po zimě v letech 2010-2014 – lokalita 5“.¹
2. Na základě obdrženého podnětu a vyžádané zadávací dokumentace nabyt Úřad pochybnost o zákonnosti postupu zadavatele při zadávání výše uvedené veřejné zakázky, a proto ke dni 25. 2. 2011 zahájil z moci úřední správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, za jehož účastníky označil zadavatele a uchazeče, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější – sdružení společností .A.S.A., spol. s r. o., IČ 45809712, se sídlem Dáblická 791/89, 182 00 Praha, .A.S.A. České Budějovice, s. r. o., IČ 25171941, se sídlem Dolní 1, 370 04 České Budějovice, .A.S.A. Služby Žabovřesky, s. r. o., IČ 48908746, se sídlem Korejská 4, 616 00 Brno, .A.S.A. TS Prostějov, s. r. o., IČ 26224178, se sídlem Průmyslová 1b, 796 01 Prostějov, a ALPINE Bau CZ, s. r. o., IČ 45192286, se sídlem Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí, které dne 7. 6. 2010 uzavřely smlouvu o sdružení za účelem podání společné nabídky (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
3. Pochybnosti Úřadu o souladu postupu zadavatele se zákonem spočívaly ve zjištění, že zadavatel stanovil požadavek na předložení ověřené kopie certifikátu SA 8000 nebo rovnocenného certifikátu vydaného v členském státě EU, a dále ve zjištění, že zadavatel

¹ Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“ nebo „**orgán dohledu**“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.

požádal uchazeče – sdružení ZIMA PRO OSTRAVU – JIH (zahrnující uchazeče Zdeněk Misecius, podnikatel, IČ 15426572, s místem podnikání Čujkovova 48, 700 30 Ostrava, Petr Vykrut, podnikatel, IČ 47165006, s místem podnikání U Haldy 1616/68, 700 30 Ostrava, a společnost JANKOSTAV, s. r. o., IČ 25855581, se sídlem Štěpaňákova 31/714, 719 00 Ostrava, Kunčice, které dne 5. 6. 2010 uzavřely smlouvu o sdružení za účelem podání společné nabídky, dále jen „**uchazeč ZIMA PRO OSTRAVU – JIH**“) o písemné objasnění předložené informace nebo předložení další dodatečné informace či dokladů prokazujících splnění kvalifikace dle § 59 odst. 4 zákona, zatímco uchazeče ARBOR MORAVIA, s. r. o., IČ 25383035, se sídlem Opletalova 608/2, 736 01 Havířov (dále jen „**uchazeč ARBOR**“) z účasti v zadávacím řízení vyloučil, aniž využil možnosti postupovat podle citovaného § 59 odst. 4 zákona.

4. Zadavatel k zahájenému správnímu řízení uvedl, že požadavek na certifikát má dokázat, že uchazeč plní závazky k sociálně odpovědnému etickému chování, zabývá se řízením rizik a je společensky odpovědným subjektem, kterému by mohl zadavatel důvěřovat. Podotýká, že tento požadavek není v rámci České republiky neobvyklý a že si není ani vědom zákonného ustanovení, které by jeho předložení vylučovalo. K údajnému nerovnému postupu při posouzení kvalifikace odkazuje zadavatel na protokol o jednání hodnotící komise, z něhož vyplývá, že zatímco uchazeče ZIMA PRO OSTRAVU – JIH bylo možné požádat o doplnění chybějících údajů, uchazeč ARBOR nesplnil kvalifikaci v požadovaném rozsahu tak závažným způsobem, že ani případné doplnění by jeho pochybení nezhojilo. Ustanovení § 59 odst. 4 zákona pamatuje na situace, kdy jsou některé z údajů nejasné nebo nesrozumitelné; pak může zadavatel požadovat jejich objasnění a vysvětlení, případně doložení dalších dokladů. Uvedené ustanovení tedy řeší situaci, kdy zadavatel není schopen posoudit, zda byly jeho kvalifikační požadavky splněny, avšak nesmí být použito, pokud uchazeč splnění příslušné části kvalifikace neprokázal žádným způsobem; takového uchazeče musí zadavatel z účasti v zadávacím řízení vyloučit.

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 21. 4. 2011 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S69/2011/VZ-4446/2011/540/VKu (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 6 zákona, když v čl. VI.3 oznámení o zakázce a v čl. 8.4 zadávací dokumentace stanovil požadavek na předložení ověřené kopie certifikátu SA 8000 nebo rovnocenného certifikátu vydaného v členském státě EU, a dále nedodržel postup stanovený v § 6 zákona, když uchazeče ZIMA PRO OSTRAVU – JIH požádal o písemné objasnění předložené informace nebo předložení další dodatečné informace či dokladů prokazujících splnění kvalifikace dle § 59 odst. 4 zákona, zatímco uchazeče ARBOR z účasti v zadávacím řízení vyloučil, aniž využil možnosti postupovat podle citovaného § 59 odst. 4 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a na tuto veřejnou zakázku byla dne 29. 10. 2010 uzavřena smlouva (výrok I. napadeného rozhodnutí). Za spáchání výše uvedeného správního deliktu uložil Úřad zadavateli pokutu ve výši 300 000 Kč, splatnou do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí (výrok II. napadeného rozhodnutí).

6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se Úřad nejprve zabýval požadavkem zadavatele na předložení certifikátu SA 8000. S odkazem na § 56 zákona konstatoval, že účelem prokazování kvalifikace je zajistit, aby vybraný uchazeč měl objektivně veškeré předpoklady a způsobilost pro řádné a včasné plnění konkrétní veřejné zakázky. Zadavatel musí stanovit pouze takové požadavky na prokázání kvalifikace, které bezprostředně souvisejí s předmětem veřejné zakázky a jsou přiměřené ve vztahu k jejímu druhu, rozsahu a složitosti. Stanovení kvalifikačních kritérií nemůže vést k bezdůvodnému omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení, či k jakémukoliv zvýhodnění některého z dodavatelů. Jak vyplývá z § 56 odst. 6 zákona, je veřejný zadavatel k prokázání technických kvalifikačních předpokladů oprávněn požadovat pouze prokázání splnění jednoho či více technických kvalifikačních předpokladů uvedených v odstavcích 1 až 5 tohoto ustanovení. Zadavatel nemá možnost požadovat prokázání splnění jiných technických kvalifikačních předpokladů než těch, které jsou v daném ustanovení uvedeny taxativním výčtem. Norma SA 8000 specifikuje požadavky na sociální odpovědnost společnosti, zaručuje, že společnost splňuje základní požadavky týkající se pracovních podmínek zaměstnanců, zajišťuje vhodné podmínky pro jejich další rozvoj a pro vyváženost jejich pracovního a osobního života. Certifikované společnosti ctí principy etického podnikání a deklarují svůj závazek v boji proti porušování lidských práv nebo proti dětské nucené práci. Jednotlivé kapitoly normy SA 8000 se věnují následujícím oblastem: pracovní doba, zdraví a bezpečnost, zamezení diskriminace, práce dětí a mladistvých, nucená práce, svoboda sdružování, omezení disciplinárních praktik, odměňování splňující základní potřeby, řídicí systém pro neustálé zlepšování. Část normy, která je věnována systému řízení, do značné míry kopíruje management kvality podle ISO 9001:2008. Z výše uvedeného vyplývá, že certifikace dle normy SA 8000 by měla primárně zaručovat, že daná společnost dodržuje práva svých zaměstnanců, poskytuje jim vhodné pracovní podmínky a zajišťuje bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců při práci. Certifikát SA 8000 tedy není certifikátem, který by zadavatel mohl požadovat s odkazem na § 56 odst. 4 nebo 5 zákona, nejedná se o certifikát systému řízení jakosti vydaný podle českých technických norem akreditovanou osobou ani doklad o registraci v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) nebo certifikát řízení z hlediska ochrany životního prostředí vydaný podle českých technických norem akreditovanou osobou. Certifikát SA 8000 rovněž není možné podřadit pod požadavek na „popis technického vybavení a opatření používaných dodavatelem k zajištění jakosti“, „osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci dodavatele nebo vedoucích zaměstnanců dodavatele nebo osob v obdobném postavení a osob odpovědných za poskytování příslušných služeb“, ani pod jiné požadavky na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů pro plnění veřejné zakázky na služby podle § 56 odst. 2 zákona. Vzhledem k tomu, že § 56 odst. 6 zákona obsahuje taxativní výčet technických kvalifikačních předpokladů, přičemž požadavek na předložení certifikace dle normy SA 8000 nelze podřadit pod žádný z nich, Úřad dospěl k závěru, že zadavatel stanovil požadavek na předložení ověřené kopie certifikátu SA 8000 nebo rovnocenného certifikátu vydaného v členském státě EU v rozporu s § 56 odst. 6 zákona. Postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, protože pokud by zadavatel v podmínkách zadání požadavek na předložení certifikátu SA 8000 netrval, mohl obdržet nabídky od více uchazečů, přičemž nelze vyloučit, že některý z nich by mu nabídl výhodnější nabídku než vybraný uchazeč.

7. V další části odůvodnění napadeného rozhodnutí se Úřad věnoval otázce posouzení kvalifikace. S odkazem na § 6, § 59 odst. 4 a § 74 odst. 1 zákona uvedl, že zadavatel má možnost (nikoliv povinnost) požádat dodavatele, který neprokázal požadovanou kvalifikaci v plném rozsahu, o její doplnění. Je tedy plně v kompetenci zadavatele rozhodnout, zda dodavatele požádá o objasnění či doložení dalších informací nebo dokladů prokazujících kvalifikaci, či zda dodavatele bez možnosti dalšího objasňování či doplňování vyloučí z důvodu neprokázání kvalifikace. Novelizací § 59 odst. 4 zákona došlo ke zrušení dovětky, že podle daného ustanovení lze postupovat „s výjimkou případů, kdy splnění příslušné části kvalifikace nebylo dodavatelem prokázáno vůbec“, mj. proto, že možnost vyzvat dodavatele k doplnění dokladů byla podmíněna alespoň částečným prokázáním splnění části kvalifikace, což vedlo v dřívější praxi k značným výkladovým problémům. Proto byla novelizací zadavateli dána možnost vyzvat dodavatele k doplnění dokladů prokazujících splnění kvalifikace vždy, bez jakéhokoliv omezení, což bylo shledáno jako efektivnější. Zadavatel je však povinen v průběhu celého zadávacího řízení, tedy i v rámci posuzování kvalifikace, dodržet zásady stanovené v § 6 zákona. V souladu se zásadami rovného zacházení a zákazu diskriminace musí tedy zadavatel stejným způsobem postupovat ke všem dodavatelům. S odkazem na obsah protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 30. 6. 2010 Úřad dospěl k závěru, že ačkoliv ve vztahu k nabídce uchazeče ARBOR i nabídce uchazeče ZIMA PRO OSTRAVU – JIH konstatovala hodnotící komise nedostatečné prokázání splnění požadované kvalifikace, o písemné objasnění předložených informací či dokladů nebo předložení dalších dodatečných informací či dokladů požádala pouze uchazeče ZIMA PRO OSTRAVU – JIH. Úřad se neztotožnil se závěrem zadavatele, že zatímco uchazeče ZIMA PRO OSTRAVU – JIH bylo možné požádat o doplnění chybějících údajů, uchazeč ARBOR nesplnil kvalifikaci v požadovaném rozsahu tak závažným způsobem, že ani případné doplnění by jeho pochybení nezhojilo.
8. Zadavatel nemůže při posouzení kvalifikace přistupovat k jednotlivým uchazečům rozdílně pouze na základě skutečnosti, že jimi předložené doklady vykazují méně či více nejasností či nedostatků. Jak vyplývá i z námitek uchazeče ARBOR, respektive z předloženého dopisu vystavovatele požadovaných certifikátů, u data jejich vydání došlo k překlepu (platnost certifikátu je nikoliv do 18. 1. 2010, ale do 18. 1. 2013). Ve vztahu k dalším tvrzeným nedostatkům - zaměnění dodavatele a objednatele na objednávce, která svým obsahem odpovídá smlouvě podle § 51 odst. 4 zákona, předložení technického průkazu mechanismu reg. zn. T00 3464, v němž je uvedena společnost, ve vztahu k níž uchazeč ARBOR nepředložil smlouvu podle § 51 odst. 4 zákona, resp. daný mechanismus je rovněž uveden na objednávce s jiným subjektem, Úřad uvádí, že i tyto nedostatky nelze považovat za neodstranitelné. Zadavatel dále vytýkal jak uchazeči ARBOR, tak i uchazeči sdružení ZIMA PRO OSTRAVU – JIH, že v návrhu smlouvy o dílo v čl. IV není uvedena výše nabídkové ceny v členění v souladu s dodatečnými informacemi. Tvrzený nedostatek smlouvy nelze považovat za nejasnost v předložených dokladech prokazujících splnění kvalifikace, protože se nejedná o kvalifikační požadavek. Zadavatel by v daném případě mohl s odkazem na nejasnost v nabídce požádat uchazeče o písemné vysvětlení jejich nabídky podle § 76 odst. 3 zákona. Této skutečnosti si byl zřejmě vědom i zadavatel, protože uchazeče ZIMA PRO OSTRAVU – JIH o písemné objasnění podle § 59 odst. 4 zákona ve vztahu k čl. IV. návrhu smlouvy o dílo nepožádal a jeho nabídku hodnotil i s touto údajnou nejasností. Pro úplnost

Úřad v této souvislosti uvedl, že návrh smlouvy o dílo předložený uchazečem ARBOR i uchazečem sdružení ZIMA PRO OSTRAVU – JIH obsahuje v čl. IV. odkaz na tabulku obsaženou v krycím listu nabídky. Jak uchazeč ARBOR, tak i uchazeč ZIMA PRO OSTRAVU – JIH uvedli v tabulkách v krycích listech své nabídkové ceny v členění v souladu s požadavkem zadavatele, výše nabídkových cen je tedy z nabídek obou uchazečů zřejmá. K námitce, že uchazeč ARBOR příslušné části kvalifikace neprokázal vůbec, Úřad zopakoval, že zadavatel je oprávněn podle daného ustanovení postupovat i v případě, pokud nebyla kvalifikace prokázána vůbec. Zákon mu sice neukládá povinnost postupu podle § 59 odst. 4 zákona využít, s odkazem na zásady zakotvené v § 6 zákona je však povinen postupovat vůči všem uchazečům stejně. S ohledem na skutečnost, že základním hodnotícím kritériem byla v daném případě celková (paušální) cena s vahou 70% a cena za práce, které nejsou zahrnuty v paušální ceně s vahou 30%, přičemž uchazeč ARBOR nabídl nejnížší paušální nabídkovou cenu a druhou nejnížší cenu za práce v paušální ceně nezahrnuté, mohlo mít jeho vyloučení bez řádného provedení posouzení kvalifikace podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky. To dokládá i skutečnost, že z návrhu hodnocení nabídek zpracovaného zaměstnankyní zadavatele jako podkladu pro jednání hodnotící komise vyplývá, že na základě předběžného hodnocení by se na prvním pořadí umístila nabídka uchazeče ARBOR.

9. K uložené pokutě Úřad konstatoval s odkazem na § 120 odst. 1, § 120 odst. 2 písm. a) a § 121 odst. 2 a 3 zákona, že celkovou cenu veřejné zakázky by bylo v daném případě možné určit až po uplynutí doby, na kterou je smlouva o dílo uzavřena, a to jako výši skutečně vyplacené částky za provedení sjednaných prací s DPH. Vzhledem k této skutečnosti činí horní hranice možné pokuty s odkazem na výše citované § 120 odst. 2 písm. a) zákona částku ve výši 10 mil. Kč. Při stanovení výše pokuty přihlédl Úřad k výše uvedené celkové paušální částce za zimní úklid komunikací včetně DPH za dobu plnění smlouvy, která bez přihlednutí k možnému snížení činí 13 614 182,40 Kč včetně DPH, dále přihlédl k tomu, že zadavatel stanovil v podmínkách zadání předpokládaný počet hodin využití jednotlivých mechanismů. Pokud by byl předpokládaný počet hodin přesně dodržen, činila by cena souvisejících prací nezahrnutých v paušální částce za dobu plnění veřejné zakázky částku 540 960 Kč včetně DPH. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky na základě uzavřené smlouvy tak činí 14 155 142,40 Kč včetně DPH. Pokud by bylo možné určit pokutu z této částky, činila by její horní hranice částku 707 757,12 Kč. Zadavatel svým postupem narušil soutěžní prostředí, přičemž účelem zadávacího řízení podle zákona je právě zabezpečení volné a efektivní soutěže o předmět veřejné zakázky a dosažení efektivního nakládání s prostředky z veřejných rozpočtů. Jako k polehčující okolnosti přihlédl Úřad ke skutečnosti, že o stanovení požadavku na předložení ověřené kopie certifikátu SA 8000 nebo rovnocenného certifikátu vydaného v členském státě EU Úřad dosud nerozhodoval, a zadavatel se tedy nemohl seznámit se závazným stanoviskem Úřadu k této otázce. Ve světle nálezu Ústavního soudu č. 405 uveřejněného ve Sbírce zákonů, částka 142/2002 Sb., dospěl Úřad k závěru, že uložená pokuta nemůže mít pro zadavatele likvidační charakter. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložení sankce a stanovenou výši pokuty vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující.

III. Námitky rozkladu

10. Proti napadenému rozhodnutí obdržel Úřad v zákonné lhůtě dne 11. 5. 2011 rozklad zadavatele, který úvodem vyjadřuje svůj nesouhlas s právním posouzením věci v napadeném rozhodnutí. Co se týče prvního správního deliktu spočívajícího v porušení § 56 odst. 6 zákona, má zadavatel zato, že § 56 zákona nezakazuje stanovení požadavku na předložení rovnocenného dokladu k certifikátu systému řízení jakosti specifikovaného v § 56 odst. 4 zákona. Certifikáty tohoto označení vydávají certifikační orgány akreditované pouze vydavatelem normy (SAF). Ustanovení normy SA 800 věcně obsahuje požadavky navazující na Všeobecnou deklaraci lidských práv, Konvenci OSN o právech dětí, Konvenci Mezinárodní organizace práce, atd., které jsou implementovány i do našeho právního řádu. Uchazeč, který naše zákony dodržuje, plní současně ustanovení normy SA 8000. Zadavatel znovu opakuje, že se jedná o celosvětově uznávanou referenční normu pro oblast sociální odpovědnosti a je nejvýznamnějším mezinárodně uznávaným měřítkem společensky odpovědného řízení lidských zdrojů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž plyne, že se jedná o certifikát rovnocenný certifikátu ISO 9001:2008 vydaného dle českých technických norem.
11. Co se týče v pořadí druhého správního deliktu, uvádí zadavatel, že u sdružení ZIMA PRO OSTRAVU byly požadované předpoklady splněny, resp. parametry splněny alespoň částečně, a protože jeho nabídka vykazovala pouze interpretační nejasnosti, byl tento uchazeč požádán o písemné vyjádření, zatímco u uchazeče ARBOR nebyly některé předpoklady splněny vůbec, a proto tento uchazeč nebyl ani vyzván k doplnění a byl rovnou vyloučen z účasti na veřejné zakázce. Z tohoto důvodu má zadavatel zato, že postup směřující k přímému vyloučení uchazeče ARBOR byl správný. V této souvislosti se dále zadavatel podrobně zabývá obsahem základních principů, které ovládají zadávací řízení. Trvá na tom, že žádný z uchazečů nebyl zvýhodněn oproti jinému, a podotýká, že pokud by měl být vyzván k doplnění své nabídky uchazeč za situace, kdy nabídka neobsahuje některé podstatné náležitosti, jednalo by se o pozitivní diskriminaci v tom smyslu, že by mu byla dána možnost nápravy závažných pochybení *de facto* nepřezkoumatelné nabídky. Ve světle takového přístupu by bylo možné považovat za dostačující podání jakékoli nabídky, resp. dokonce i jen podání označeného jako „nabídka“, kdy by nedostatky takového podání byly napravovány až prostřednictvím výzev k jejímu vysvětlení, či dokonce i výzev k doplnění chybějících dokumentů. Zadavatel má zato, že zákon zakazuje obě formy diskriminace, tj. jak negativní, tak pozitivní. Pokud tedy podle Úřadu nelze činit rozdíl mezi nabídkou zcela vadnou a nabídkou nepřesnou, je na zvážení, zda by nedošlo k pozitivní diskriminaci uchazeče ARBOR.
12. Pro případ, že by Úřad nepřihlédl k výše uvedené argumentaci, uvádí zadavatel, že uloženou pokutu považuje za nepřiměřenou závažnosti správního deliktu, jeho následkům a okolnostem (s přihlédnutím k právům, která mohla být tímto jednáním dotčena) a v neposlední řadě také ke skutečnosti, že se zadavatel v minulosti obdobného porušení zákona nedopustil. Zadavatel proto navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

13. Správní orgán prvního stupně určil usnesením č. j. ÚOHS-S69/2011/VZ-7642/2011/540/VKu ze dne 12. 5. 2011 vybranému uchazeči lhůtu pěti dnů k vyjádření k podanému rozkladu.
14. Vybraný uchazeč v podaném vyjádření uvádí, že se jej většina problematiky ve výše zmíněném rozhodnutí přímo netýká a o detailech postupu zadavatele vůči jiným uchazečům není informován. Bez ohledu na to však vyjadřuje přesvědčení, že zadavatel postupoval v souladu se zákonem, transparentně a nediskriminačně, a proto shodně se zadavatelem navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a správní řízení zastaveno.
15. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S69/2011/VZ-4446/2011/540/VKu ze dne 21. 4. 2011 rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 56 odst. 6 zákona, když v čl. VI.3 oznámení o zakázce a v čl. 8.4 zadávací dokumentace stanovil požadavek na předložení ověřené kopie certifikátu SA 8000 nebo rovnocenného certifikátu vydaného v členském státě EU, a dále že nedodržel postup stanovený v § 6 zákona, když uchazeče sdružení subjektů ZIMA PRO OSTRAVU – JIH požádal o písemné objasnění předložené informace nebo předložení další dodatečné informace či dokladů prokazujících splnění kvalifikace dle § 59 odst. 4 zákona, zatímco uchazeče ARBOR z účasti v zadávacím řízení vyloučil, aniž využil možnosti postupovat podle citovaného § 59 odst. 4 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a na tuto veřejnou zakázku byla dne 29. 10. 2010 uzavřena smlouva, za což mu uložil pokutu ve výši 300 000 Kč, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Taktéž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se plně ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

18. Jak vyplývá z podaného rozkladu, zadavatel trvá na tom, že se nedopustil ani jednoho z konstatovaných porušení zákona, a že tedy není dán důvod pro uložení pokuty (tu ostatně označuje za nepřiměřeně vysokou). Valná část rozkladu však pouze znovu opakuje již jednou vznesené skutečnosti a argumenty, aniž by však v konkrétní rovině relevantně reagovala na věcnou i právní argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí. Nezbyvá tedy než konstatovat, že se napadené rozhodnutí obsáhle vypořádalo se všemi námitkami návrhu,

a to způsobem, ze kterého je plně srozumitelné a seznatelné, jakými skutečnostmi a úvahami se správní orgán prvního stupně při svém rozhodování řídil.

19. K požadavku na předložení certifikátu SA 8000 uvádím, že jak vyplývá z ustanovení § 56 odst. 6 zákona, veřejný zadavatel je oprávněn požadovat prokázání splnění jednoho či více technických kvalifikačních předpokladů uvedených v odstavcích 1 až 5 tohoto ustanovení. Z uvedeného ustanovení je tak zřejmé, že výčet technických kvalifikačních předpokladů, které je zadavatel oprávněn po uchazečích požadovat, je taxativní, a tedy zadavatel nemůže požadovat jiné technické kvalifikační předpoklady než ty, které jsou v § 56 odst. 1 až 5 zákona výslovně uvedeny. Je proto třeba zkoumat, zda požadavek na předložení certifikátu SA 8000 koresponduje některému z požadavků obsažených v naposledy citovaném ustanovení. Není přitom pochyb o tom, že požadavek na certifikát SA 8000 nespadá pod § 56 odst. 1 až 3 zákona, resp. pod § 56 odst. 2 zákona, který se přímo týká veřejných zakázek na služby, neboť se nejedná (stručně řečeno) ani o seznam významných služeb, ani o seznam techniků či technických útvarů, jež se budou podílet na plnění veřejné zakázky, popis technického vybavení a opatření dodavatele k zajištění jakosti, provedení kontroly technické kapacity, osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci dodavatele nebo vedoucích zaměstnanců, opatření v oblasti řízení z hlediska ochrany životního prostředí, přehled průměrného ročního počtu zaměstnanců dodavatele či jiných osob podílejících se na plnění zakázek podobného charakteru či o přehled nástrojů či pomůcek, provozních a technických zařízení, které bude mít dodavatel při plnění veřejné zakázky k dispozici.
20. Co se týče povahy požadovaného certifikátu SA 8000, nezbývá než odkázat na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozhodnutí (bod 25), v němž se touto otázkou orgán dohledu zabýval. Z webových stránek vydavatele uvedené normy – nevládní organizace Social Accountability International se sídlem v New Yorku, tato norma specifikuje požadavky na sociální odpovědnost společnosti, zaručuje, že společnost splňuje základní požadavky týkající se pracovních podmínek zaměstnanců, zajišťuje vhodné podmínky pro jejich další rozvoj a pro vyváženost jejich pracovního a soukromého života, v čemž ctí principy etického podnikání a boje proti porušování lidských práv a dětské nucené práci. Jak tedy vyplývá i z názvu tohoto certifikátu, resp. ze zkratky „SA“, která znamená „Social Accountability“, tj. sociální odpovědnost, má tento certifikát zaručovat, že uchazeč dodržuje práva svých zaměstnanců, zajišťuje jim vhodné pracovní podmínky a bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců při práci.
21. Podle § 56 odst. 4 zákona může veřejný zadavatel, pokud je to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, požadovat v rámci prokázání technických kvalifikačních předpokladů předložení certifikátu řízení jakosti vydaného podle českých technických norem akreditovanou osobou, přičemž zadavatel za rovnocenné uzná doklady vydané v členském státě EU, případně jiné doklady o rovnocenných opatřeních k zajištění jakosti. S ohledem na výše uvedený popis charakteru certifikátu SA 8000 jsem dospěl stejně jako orgán dohledu k závěru, že se nejedná o certifikát, který by bylo možné považovat za rovnocenný certifikátu řízení jakosti řady ČSN EN ISO 9000. Jestliže tedy zákon umožňuje a předvídá uznání jiných dokladů o rovnocenných opatřeních k zajištění jakosti pouze u požadavků na předložení certifikátu systému řízení jakosti řady ČSN ISO 9000, nikoli zvlášť vedle něj, nelze požadavek

zadavatele na certifikát SA 8000 uvedený v čl. 3.5 písm. c) zadávací dokumentace (vedle požadavku na předložení certifikátu ČSN EN ISO 9000 nebo rovnocenného certifikátu vydaného v členském státě EU a certifikátů systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí dle ČSN EN ISO 14000 nebo rovnocenného certifikátu vydaného v členském státě EU), podřadit pod § 56 odst. 4 zákona.

22. Konečně podle § 56 odst. 5 zákona může zadavatel, je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, v rámci prokázání technických kvalifikačních předpokladů požadovat předložení dokladu o registraci v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) nebo certifikátu řízení z hlediska ochrany životního prostředí vydaného podle českých technických norem akreditovanou osobou; veřejný zadavatel uzná rovnocenné doklady vydané v členském státě Evropské unie a rovněž jiné doklady o rovnocenných opatřeních k zajištění řízení z hlediska ochrany životního prostředí. Jak vyplývá z výše zmíněného popisu charakteru certifikátu SA 8000, nejedná se o certifikát, který by se ochrany životního prostředí týkal. Nadto, jak již bylo zmíněno, požadoval zadavatel již předložení certifikátu systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí ČSN ISO 14000 nebo rovnocenného certifikátu vydaného v členském státě EU.
23. Ztotožnil jsem se tedy plně se závěrem orgánu dohledu, že se zadavatel stanovil požadavek na předložení certifikátu SA 8000 v rozporu s § 56 odst. 6 zákona a jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, neboť nelze vyloučit, že některý uchazeč, který se do soutěže nepřihlásil, protože uvedeným certifikátem nedisponuje, mohl nabídnout pro zadavatele výhodnější plnění. Současně nelze ani nepřímou vyvozovat, že by hrozilo, že uchazeč, který certifikát SA 8000 nevlastní, by mohl porušovat české právní normy implementující Všeobecnou deklaraci lidských práv, Konvenci OSN o právech děti či Konvenci Mezinárodní organizace práce, jak zadavatel v podaném rozkladu naznačuje. V českém právním řádu jsou nastaveny účinné mechanismy zajišťující dodržování závazků plynoucích z uvedených mezinárodních smluv, a tedy uvedená obava není opodstatněná a nemůže sama o sobě být relevantním důvodem pro akceptaci požadavku na předložení certifikátu, který překračuje rámeček § 56 zákona.
24. K žádosti o objasnění předložených informací a dokladů předně uvádím, že na rozdíl od předchozí právní problematiky se Úřad k výkladu ustanovení § 59 odst. 4 zákona a dílčím otázkám postupu zadavatele při jeho aplikaci opakovaně vyjádřil ve své předchozí rozhodovací praxi, stejně jako ve výkladových stanoviscích, která pravidelně uveřejňuje na svých webových stránkách. Z těchto stanovisek také Úřad při vydání napadeného rozhodnutí vycházel. Pouze pro rekapitulaci tedy uvádím, že jak vyplývá ze samotného znění § 59 odst. 4 zákona, zadavatel může požádat uchazeče, aby písemně objasnil předložené informace či doklady nebo předložil další dodatečné informace či doklady prokazující splnění kvalifikace, tudíž se jednoznačně jedná o možnost, nikoliv povinnost zadavatele. Aplikaci citovaného ustanovení zákona nicméně lze všem zadavatelům jedině doporučit, zejména s ohledem na skutečnost, že v mnoha případech by se jinak připravili o možnost získat výhodnou nabídku. Ustanovení § 59 odst. 4 zákona může zadavatel využít jednak v případech, kdy je zřejmé, že dodavatel předložil informace či doklady prokazující splnění kvalifikace, avšak tyto informace či doklady nejsou jednoznačné, srozumitelné, či nejsou úplné, a to z hlediska jejich obsahu

nebo i formy, jednak může být dodavatel vyzván k vysvětlení významu předložených dokladů nebo dokonce i k doložení dalších dokladů, které objasní informace či doklady ke kvalifikaci již předložené. Co se týče neúplnosti formy doložení dokladů, obecně platí, že vyzvat dodavatele k doplnění kopií předložených dokladů o příslušné originály či úředně ověřené kopie je v intenci ustanovení § 59 odst. 4 zákona možné. Je však důležité, aby zadavatel, maje na paměti zákonem uloženou povinnost dodržet v zadávacím řízení zásadu transparentnosti a nediskriminace uchazečů (§ 6 zákona), přistupoval ke všem uchazečům stejně, jinými slovy, pokud v případě některého uchazeče využije možnosti postupovat podle § 59 odst. 4 zákona, měl by objasnění předložených informací a dokladů, případně předložení dalších dodatečných informací a dokladů, umožnit i jiným uchazečům, jestliže v jejich případě taktéž vznikly pochybnosti o splnění kvalifikace.

25. Dále je třeba podotknout, že zadavatel v podaném rozkladu věcně nereagoval (a tedy není zřejmé, zda při svých úvahách a při formulaci rozkladových námitek vůbec reflektoval) na část odůvodnění napadeného rozhodnutí, v níž orgán dohledu vysvětlil, že nově již zákon nevykládá, aby zadavatel postupoval podle § 59 odst. 4 zákona i v případě, kdy dodavatel neprokázal splnění příslušné části kvalifikace vůbec, tj. v případě, kdy informace nebo doklad k prokázání splnění kvalifikace zcela absentuje. Tomu koresponduje nejen znění § 59 odst. 4 zákona účinné v době zahájení zadávacího řízení, které je relevantní pro šetřený případ, ale vyplývá to ze skutečnosti, že novelizací § 59 odst. 4 zákona zákonem č. 417/2009 Sb., kterým se mění zákon a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů, účinným od 1. 10. 2010, došlo ke zrušení dovětky, že podle daného ustanovení lze postupovat „s výjimkou případů, kdy splnění příslušné části kvalifikace nebylo dodavatelem prokázáno vůbec“. Jak vyplývá z důvodové zprávy k výše zmíněné novele zákona, podmínka použití § 59 odst. 4 zákona, podle níž mohl zadavatel vyzvat uchazeče k objasnění předložených informací a dokladů, případně k předložení dalších dodatečných informací a dokladů jedině tehdy, pokud bylo splnění kvalifikace alespoň částečně prokázáno, vedla v dřívější praxi k značným výkladovým problémům. Proto byla nově zadavateli dána možnost vyzvat dodavatele k doplnění dokladů prokazujících splnění kvalifikace vždy, bez jakéhokoliv omezení, což se následně v praxi osvědčilo a ukázalo jako efektivnější.
26. Ve světle této novelizace je potom rozkladová argumentace, že uchazeč ARBOR nesplnil kvalifikaci tak závažným způsobem, že postup podle § 59 odst. 4 zákona v jeho případě možný nebyl, bezpředmětná. Pro úplnost rekapituluji, že nabídka uchazeče ARBOR byla vyřazena z důvodu, že požadované certifikáty mají platnost do 18. 1. 2010, přestože je jako datum jejich vydání uvedeno datum 11. 6. 2010. Z předloženého vyjádření vystavovatele tohoto certifikátu však vyplývá, že došlo k překlepu a že certifikát je platný až do 18. 1. 2013. Dalšími důvody pro vyřazení nabídky bylo zaměnění dodavatele a objednatele na objednávce (odpovídající svým obsahem smlouvě podle § 51 odst. 4 zákona) a předložení technického průkazu mechanismu reg. zn. T00 3464, v němž je uvedena společnost, ve vztahu k níž nepředložil uchazeč ARBOR smlouvu ve smyslu § 51 odst. 4 zákona. Ani tyto nedostatky prokázání splnění kvalifikace nelze považovat za neodstranitelné a nevysvětlitelné. Konečně také zadavatel nabídku uchazeče ARBOR vytykal, že v návrhu smlouvy o dílo v čl. IV není uvedena výše nabídkové ceny v členění v souladu s dodatečnými informacemi k zadávací dokumentaci ze dne 10. 6. 2010; o tomto důvodu bude pojednáno níže.

27. Pro úplnost upozorňuji, že je třeba odlišovat možnost hodnotící komise požádat o písemné objasnění předložené informace nebo dokladů nebo o předložení dodatečných informací a dokladů prokazujících splnění kvalifikace podle § 59 odst. 4 zákona od možnosti hodnotící komise požádat o písemné vysvětlení nabídky podle § 76 odst. 3 zákona. Z podaného rozkladu není zcela zřejmé, zda si je zadavatel této odlišnosti vědom. Zatímco ve vztahu ke kvalifikaci má nyní hodnotící komise možnost požadovat dodatečné předložení dokladů prokazujících její splnění i tehdy, pokud její splnění uchazeč žádným způsobem neprokázal, obsah nabídky není možné po uplynutí lhůty pro její podání jakkoli doplňovat a zákon v tomto případě umožňuje pouze požádat o její písemné vysvětlení. K pozitivní diskriminaci uchazeče, který podal neúplnou nabídku (nebo dokonce podání, které nabídkou vůbec není a je tak pouze formálně označeno), v té podobě, v jaké ji popsal zadavatel v podaném rozkladu, proto použití institutu písemného vysvětlení nabídky podle § 76 odst. 3 zákona nevede. V konkrétní rovině dodávám, že zjištěné nedostatky nabídek uchazeče ZIMA PRO OSTRAVU – JIH a uchazeče ARBOR, které v případě naposledy jmenovaného uchazeče vedly přímo k jeho vyloučení, aniž by jej zadavatel požádal o objasnění předložených informací a dokladů podle § 59 odst. 4 zákona jako v případě uchazeče ZIMA PRO OSTRAVU – JIH, se netýkaly obsahu podaných nabídek, nýbrž právě dokladů, kterými tito uchazeči prokazovali splnění kvalifikace. Namítaný nedostatek návrhu smlouvy o dílo v čl. IV. spočívající v nepředložení nabídkové ceny v členění podle dodatečných informací k zadávací dokumentaci ze dne 10. 6. 2010, nepředstavoval nejasnost v předložených dokladech prokazujících splnění kvalifikace, protože se o kvalifikační požadavek nejedná. Jak již vyslovil Úřad v napadeném rozhodnutí, je zřejmé, že si této skutečnosti byl vědom i zadavatel, neboť v tomto případě o písemné objasnění či doplnění informací a dokladů podle § 59 odst. 4 zákona uchazeče ZIMA PRO OSTRAVU – JIH nepožádal a nabídku hodnotil i přes tuto nejasnost. Současně ale nevyužil ani postupu podle § 76 odst. 3 zákona. Vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že návrhy smluv o dílo v obou nabídkách obsahují odkazy na tabulku obsaženou v krycím listu nabídky, výše nabídkových cen je z nabídek obou uchazečů zřejmá.
28. Uzavírám tedy, že jsem stejně jako orgán dohledu dospěl k závěru, že postupem zadavatele došlo k diskriminaci uchazeče ARBOR, tedy k porušení § 6 zákona tím, že zatímco uchazeče ZIMA PRO OSTRAVU – JIH zadavatel požádal o písemné objasnění předložené informace či dokladů nebo o předložení dalších dodatečných informací či dokladů prokazujících splnění kvalifikace, uchazeče ARBOR z účasti v zadávacím řízení vyloučil, aniž této možnosti využil (přičemž bylo zjištěno, že takovému postupu nic nebránilo, jak vyplývá z předchozí části odůvodnění tohoto rozhodnutí). Uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť uchazeč ARBOR by byl v hlavním a jediném hodnotícím kritériu „nejnižší nabídková cena“ nejlépe hodnocen.
29. K výši uložené sankce potom konstatuji, že vzhledem k tomu, že není pochyb o odpovědnosti zadavatele za spáchání výše uvedených správních deliktů, neshledal jsem důvody pro upuštění od uložení pokuty nebo pro její snížení. Podobně jako orgán dohledu jsem přihlédl především ke skutečnosti, že celkovou cenu veřejné zakázky nelze stanovit (viz čl. IV smlouvy o dílo uzavřené s vybraným uchazečem), a proto je nutné za horní hranici možné výše pokuty považovat částku 10 mil. Kč, jak je uvedeno v § 120 odst. 2 písm. a) zákona. S ohledem na

tuto maximální výši pokuty je zřejmé, že se uložená pokuta pohybuje na její spodní hranici (činí z ní pouhá 3 %), což nelze považovat za jakkoli excesivní. Odůvodnění výše pokuty lze i v dalších ohledech považovat za obsáhlé a pečlivé; zadavatel ostatně tuto část napadeného rozhodnutí napadá pouze v obecné rovině poukazem na nezohledněnou „závažnost jednání“, eventuálně nezohledněné „následky a okolnosti případu“, avšak v konkrétní rovině svou argumentaci nijak nerozvádí, a proto s ní lze jen obtížně polemizovat.

30. Kromě toho jsem vzal v úvahu skutečnost, že negativní důsledky porušení zákona (tedy omezení soutěže o veřejnou zakázku) již v tuto chvíli není možné účinně zhojit způsobem, který by potenciálním dodavatelům umožnil se o veřejnou zakázku nebo její část ucházet, protože smlouva na realizaci předmětu veřejné zakázky již byla uzavřena a bylo z ní plněno. Kromě diskriminace konkrétního uchazeče ARBOR mělo deklarované porušení zákona za následek i znemožnění přístupu do soutěže jiným uchazečům, neboť ti mohli být při uvažování, zda se soutěže o veřejnou zakázku zúčastní či nikoli, odrazeni nezákonným požadavkem na dispozici s certifikátem SA 8000. Ačkoli je třeba souhlasit, že zadavatel neměl v době formulování požadavků na kvalifikační předpoklady uchazečů možnost se stanoviskem Úřadu k požadavku na předložení certifikátu SA 8000, neboť tato problematika dosud nebyla v praxi Úřadem řešena, a že je proto třeba tuto skutečnost vzít v úvahu při uložení výše pokuty jako polehčující okolnost, nelze stejným způsobem nahlížet na výši sankce za porušení § 59 odst. 4 zákona postupem zadavatele při objasnění předložených informací a dokladů uchazečem ZIMA PRO OSTRAVU – JIH a uchazečem ARBOR, neboť v tomto případě se jedná o otázku vícekrát řešenou v rozhodovací praxi a ve stanoviscích Úřadu uveřejněných na jeho webových stránkách. Současně jsem zkoumal, zda uložená pokuta nemůže mít likvidační dopad na hospodaření zadavatele, a zjistil jsem, že zadavatel v letošním roce předpokládá příjmy ve výši 579 mil. Kč. Za této situace nehrozí nepřiměřený dopad na jeho finanční stabilitu. V této souvislosti je třeba také podotknout, že jestliže je zadavatelem statutární město, které, pokud samo nedisponuje dostatečným personálním zázemím, má dostatečné finanční prostředky, aby mohlo konzultovat odborné subjekty specializující se na zadávání veřejných zakázek, nelze tolerovat v takové míře jako např. u malé obce o počtu řádově tisíce obyvatel nekvalitní zpracování zadávacích podmínek. Jakkoli je tedy správné, že uložená pokuta plní především funkci preventivní, nelze zcela upustit ani od jejího výchovného a represivního aspektu, neboť jiná pokuta by postrádala svůj smysl. Peněžité sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam.

VI. Závěr

31. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
32. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Statutární město Ostrava, Městský obvod Ostrava - Jih, Horní 3, 700 30 Ostrava
2. .A.S.A., spol. s r. o., Ďáblická 791/89, 182 00 Praha
3. .A.S.A. České Budějovice, s. r. o., Dolní 1, 370 04 České Budějovice
4. .A.S.A. Služby Žabovřesky, s. r. o., Korejská 4, 616 00 Brno
5. .A.S.A. TS Prostějov, s. r. o., Průmyslová 1b, 796 01 Prostějov
6. ALPINE Bau CZ s. r. o., Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy